

NEWSLETTER

huhti2016

Upsista, maaliskuu unohtuikin lehtien julkaisussa välistä. Oliko sitä tänä vuonna ensinnäkään? Aika valuu sormien välistä jonnekin niin tiuhaa vauhtia, ette mitään rajaa. No nyt on saatu kevät jokatapauksessa pitkälle. Ruohokin on jo alkanut hieman vihertämään ja hevosten katseista näkee mehevän vihreän heinän kaipuun. Niin tarkkaan ne tiirailevat pilkistävää ruohoa, jota ilman on saanut koko pitkän talven olla.

Ratsastajaesittely

Fanny Nordman on 9-vuotias tyttö. Hän on uusia junioreita, jotka aloittivat viime syksynä. Fannyllä on hyvän istunnan edellytykset ja hän pystyy pienestä koostaan huolimatta istumaan hyvin myös iso ravisella Thielolla. Fanny on ruotsinkielinen, mutta Jukan stallsvenskalla sekä samalla tunnilla ratsastavien kaksikielisten Ronjan ja Stellan avustuksella on pärjätty hyvin.

Kuva: Fanny ja Vili

Kauanko olet ratsastanut: puolitoista vuotta

Miksi ratsastat: se on niin kivaa

Harrastatko muuta: soitan pianoa

Mikä poneista on suosikkisi ja miksi: Vili. Se on niin kiltti ja pehmeä ratsastaa.

Mistä ratsastuksen lajista pidät eniten: en tiedä, en ole koskaan vielä hypännyt. Mutta isona olisi kiva olla kilparatsastaja.

Kevään kilpailut lähenevät

Tunneilla on jo kovasti harjoiteltu osia kilpailuradan tehtävistä. Kaikki treenaavat samalla tavoin, vaikka kaikki eivät halua kilpailla eikä hevosia riittäisikään jokaiselle.

Yllättäen näyttää, että pikkujunnuilla suurin haaste radassa on se, että se pitää mennä harjoitusravissa.

Jostain syystä nuorisolla joustava istunta tuntuu vaikealta. Joskus mietin onko syynä se, että lapset on tiukkaan topattu turvaliivillä. Se kiristetään ulkovaatteiden päälle, niin että välistä ihmettelee kuinka henki ponien selässä istuvilla Michelin-ukoilla kulkee. Jo selkään nousu ja laskeutuminen näyttävät vaikealta kun junnu ei taivu mihinkään suuntaan. Mutta en voi mennä sanomaan, että joskus voisi kokeilla ilman. Koska tietenkin juuri silloin käy se mitä ei koskaan vielä ole käynyt. Eli joku tilanne missä turvaliivi auttaisi.

Mutta harjoittelemme tiiviisti, joten eiköhän se harjoitusravikin ala kesään mennessä sujua.

Kilpailukutsu kisoihin ilmestyy piakkoin.

Tässä vielä linkki junnujen rataa:

http://www.ratsastus.fi/instancedata/prime_product_julkaisu/ratsastajainliitto/embeds/ratsastajainliittowwwstructure/41913_Helpo_D3.pdf

Tavoitteena PSG

Tänä kesänä Daphnen ja minun tavoitteena on suorittaa kunnialla PSG eli Prix St Georges-ohjelma (ja se tarkoittaa että tulos-% alkaa kuutosella). Olemme koko talven päässeet harjoittelemaan terveenä lukunnottamatta tässä kuussa yhtä viikkoa, jolloin tammalla oli pieni revähtymä. Vuoden vaihteessa tuli tietysti pitempi huili pyhien ja pakkasten takia. Nyt keväällä on hieman haitannut Jukan oma kipeä selkä.

Kun aloitin Daphnen kanssa en ollut koskaan ollut mitenkään kiinnostunut kouluratsastuksesta, vaan pikemminkin päinvastoin ja pyrkinyt kiertämään ne areenat kaukaa.

Daphnen kanssa kuitenkin aloitettiin kun se oli 3,5 vuotias (s. 2004). Se ostettiin meille alunperin emätammaksi, mutta kun pääsin sen selkään se antoi niin supermahtavan fiiliksen, että pakko oli pyörtää ajatukset. Alkuun ajattelin, että ratsastan sen kanssa vain kun se on nuori.

Kuva: Daphne kävi aamupäivällä Boessa treeneissä ja iltpäivällä verrytteli tarhassa sekä nautiskeli piehtaroimalla

Mutta kun olemme koko ajan päässeet eteenpäin, ja pärjänneetkin kohtalaisesti sekä vielä löysin valmentajan joka on sitkeästi jaksanut puurtua kanssamme nämä vuodet, niin tavoitetta on koko ajan siirretty eteenpäin. Jos vielä sinne asti...

Ja nyt tavoitteena siis PSG. Vaativuusasteeltaan se vastannee esteratsastuksessa noin 140 cm luokkaa, jos niitä nyt voi verrata. PSG:ssä tehtäviä on mm. laukkapiruetit, sarjavaihdot 4. ja 3. askeleen välein sekä tietysti kokoamisasteen tulee olla riittävä.

Aloitamme kauden vaativa A-radoilla joissa tehtävät ovat itseasiassa samoja kuin PSG:ssä, mutta jossa ne tulevat vielä nopeammin peräkkäin vastaan ja valmisteluun ei jää niin paljoa aikaa.

Näemme sitten kuinka kausi alkaa ja milloin uskallamme ensimmäisen kerran yrittää. Pitäkää peukkuja.

Kokeilu: simulaattorihevonen Simo

Ratsastajamme Mari kävi testaamassa simulaattorihevosta. Simulaattori on aidon hevosen kokoinen ja se liikkuminen on pyritty saamaan ahdollisimman lähelle oikeaa hevosta. Ratsastaja näkee edessään olevalta näytöltä painipisteensä. Simulaattorissa olevat sensorit seuraavat mm ratsastajan painon jakautumista, pohkeiden ja ohjien käytön voimakkuutta.

Kävin perjantaina 22.4. testaamassa ”Simo” ratsastussimulaattoria Heinäpojat Oy:n tiloissa, jonne se oli tuotu vierailemaan Sappeen

ratsutilalta. Interaktiivinen ratsastussimulaattori mukailee elävää hevosta ja pystyy suorittamaan liikkeitä käynnistä piaffiin. Näyttö antaa palautetta ratsastajan liikkeistä ja avuista.

Olin varannut 30 minuutin istuntatunnin, jossa keskityttiin ratsastajan asentoon ja tasapainoon eri askellajeissa. Puolen tunnin harjoituksen aikana teimme paljon siirtymisiä. Tutut virheet, joista Jukkakin varmaan joka tunti mainitsee jossain vaiheessa, nousivat nopeasti esiin: nojasin siirtymisissä liikaa taakse, levitin käsiäni ja jännitin hartioitani.

Yksi simulaattoriratsastuksen hyvä puoli on se, että opettaja seisoo vierelläsi ja pystyy konkreettisesti korjaamaan istuntaasi, jopa laukassa, joten virheasentoihin pystytään puuttumaan heti.

Melko nopeasti sainkin istuntani rennommaksi ja ryhdikkäämmäksi ja olin hieman yllättynyt tasapainostani; pystyin istumaan rauhassa ja keskellä, eikä kätenikään enää juuri vatkanneet. Tosin oikean hevosen ratsastustilanteeseen verrattuna omaan istuntaan keskittyminen oli helpompaa, koska Simoa ei tarvinnut ohjata, seurata samalla toisia ratsukoita tai miettiä muita

Kuten monella muullakin ratsastajalla, myös minulla toinen jalka on huomattavasti heikompi, joka näkyi pohkeiden käytössä. Tähän sain neuvoksi keskittyä ennemminkin vahvemman jalan (oikea) kevyempään käyttöön, kuin vahvemman voimistamiseen, koska muutoin istunta menee helposti puristamiseksi.

Simulaattoriratsastus oli mielenkiintoinen ja opettavainen kokemus, ja toivon saaneeni siitä mukaan pari oivallusta. Suosittelen kokeilemaan ainakin kerran.

NIPS NAPS ja ruuna tuli

Oriina kannattaa Suomessa pitää vain todella erityiset hevoset, jos niitäkään. Oriin kanssa pitää aina olla tarkkana, koska niillä luonnonvoimat voivat saada ylliotteen ja silloin voi tielle jäävälle käydä huonosti. Ruunalla eivät hormonit hyrrää, joten ne ovat tasaisempia ja luotettavampia kaikin puolin.

Vetron ruunaus onnistui hyvin ja se kotiutui klinikalta hyvävoimaisena. Nyt se toipuu haavoistaan, ja viettä päivät pienessä sairastarhassa jossa se ei mahdu juoksemaan ja tikit kestävät paremmin kiinni.

www.perriertalli.fi

John L. ...